

A vidéki Magyarország kultúrája ősi gyökerek megmaradt értékeit hordozza

Interjú Professzor Dr. Kásler Miklós miniszterrel

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma több ágazat munkáját irányítja, többek között a kulturális ágazatot is. A Nemzeti Művelődési Intézet forgatócsoportja 2020 nyarán az Emberi Erőforrások Minisztériumában kereste fel a miniszter urat egy személyes interjúra. Beszélgettünk vírushelyzetről, a magyar kormány kulturális fejlesztéséről, valamint arról, hogy miért tartja fontosnak a kultúra támogatását.

Hévízi Róbert: Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt időszakban, 2015–2020 között számos kulturális beruházás történt Magyarországon: vidéki színházak újultak meg, mint a kaposvári Csiky Gergely Színház, vagy a debreceni Csokonai Színház, múzeumi projektek valósultak meg, és több más beruházás is sikerrel zárult, összességében több mint 700 milliárd forint keretösszegben. A beruházások között található a Nemzeti Művelődési Intézet új székháza is. Miniszter úr,

miért fontos az Ön megítélése szerint, hogy a vidéki kultúra ekkora szerepet és ekkora támogatást kap a kormányzattól?

dr. Kásler Miklós: A kormányzat a magyar történelemben rendkívül ritkán látott figyelmet és pénzt fordít a magyar kultúra ápolására. Egyszerűen azért, mert ez a kormány a nemzet kormánya, és mindent, ami a nemzeti identitást, önazonosságtudatot erősíti, azt feladatunk, hogy támogassuk. Támogatjuk a magyar nyelvet, támogatjuk a magyar történelemtudományt, az eredetkutatást, támogatjuk a magyar kultúrát, támogatjuk a népi kultúrát, a magas kultúrát, ha úgy tetszik. Nyilvánvalóan a vidéki Magyarország kultúrája a rendkívül ősi gyökerek megmaradt értékeit hordozza tovább, tehát ahhoz, hogy a nemzet megmaradjon, és élje azt az életét olyan életszemlélettel, ahogy azt az őseink tették, ezt a kultúrát, ezt a hagyományt meg kell őrizni és tovább kell vinni.

H. R.: Az elmúlt hónapokban a koronavírus-járvány miatt kialakult helyzet az élet minden terüle-

tén jelentkezett, így a kultúrában is. Mekkora kihívást jelentett ez az ágazatnak?

dr. K. M.: Ez a helyzet mindenki számára rendkívül nagy kihívást jelentett. Elsősorban a magyar egészségügy vizsgázott, és én úgy gondolom, hogy nagyon jól vizsgázott. Bármilyen összevetésben megállta a helyét a népegészségügy, a járványügy, a kórházak, a járóbeteg szakrendelők és az azokban dolgozó orvosok, nővérek egyaránt. Nyilvánvalóan megterhelte a rendvédelmi szerveket, megterhelte a katasztrófavédel-

met, a szociális ágazatot, és sok más tevékenység mellett, természetesen megterhelte a kultúrát is. Ugyanakkor azt tudom mondani, hogy abból a nemzeti összefogásból, amely a járvány megelőzésére, megfékezésére vonatkozó intézkedések betartása során alakult ki, a magyar kultúra is kivette a részét: a kulturális intézmények fegyelmezetten reagáltak az eseményekre, és mindenki a lehetőségeihez mérten próbálta az emberek társadalmi érintkezését ezek között a körülmények között is fenntartani a kultúra területén is. Kinyíltak a gyűjtemények, a digitális tartalmakat minden jelentősebb kulturális intézmény feltette a világhálóra, hozzáférhetővé váltak mindenki számára, és ha nem is tudtak az emberek elmenni személyesen a múzeumokba, de az internet segítségével mégis csodálatos múzeumi gyűjteményeket lehetett látni, meg lehetett nézni a klasszikus, nagy magyar filmeket. Hozzá lehetett férni a történelmi anyagokhoz, forrásmunkákhoz. Ennek alapján úgy gondolom, hogy a saját helyén mindenki sikeresen helyt állt.

H. R.: *Beszélgetésünk során említette már a Nemzeti Művelődési Intézet új székházát. Az épület a magyarság hagyományaihoz illeszkedő jelképeket hordoz, és mutat be Makoldi Sándor festőművész, néprajzkutató művei nyomán. Mennyire tartja fontosnak a magyarság eredetének, a magyarság kutatásának, a magyar nemzeti hagyományoknak a továbbvitelét?*

dr. K. M.: Nemzetfenntartó tevékenységnek gondolom. Utaltam már rá, hogy a magyarság történelme messze, mély múltba nyúlik vissza, ami azt jelenti, hogy körülbelül az 1100 év ismert történelem mögött sok száz és ezer év nem pontosan feltárt történelmünk van. Azonban ennek a korszaknak is megvannak a hagyományai, a nyomait fel lehet lelteni arab, bizánci, latin nyelvű krónikákban

Magyarországon és Magyarországon kívül is, élt a dinasztia hagyománya, a dinasztia hagyományából le lehetett vezetni a népek, majd később a nemzetnek a hagyományát, ami az egész világon páratlan érték. Páratlan érték a kultúrának minden egyes észlelése, minden egyes motívuma, minden egyes színe, páratlan a zenekincsünk, páratlan a népművészetünk. Ezeknek a gyökereknek a feltárása azért lényeges, hogy tudjuk azt, hogy kik vagyunk, miért voltunk a világon, mit tettünk az emberiségért, mi volt a küldetésünk, a keletebbre fekvő kontinenseken, vagy akár a Kárpát-medencében.

H. R.: *A Nemzeti Művelődési Intézet állami közfeladatot ellátó intézmény, amely a közművelődés módszertani támogatásában játszik kiemelt szerepet 19 igazgatósággal és egy központi szervezeti egységgel. Mi a véleménye az intézményünk munkájáról?*

dr. K. M.: Nagyon régóta figyelem az intézményt és rendkívüli szimpátiával és nagyrabecsülésel tekintek az ott folyó szakmai munkára. Lezsák elnök úr többször meghívott előadást tartani a magyar múlt egy-egy mozzanatából, tehát volt alkalmam betekinteni abba a munkába, ami ott folyik.

Csak a legnagyobb elismerés hangján tudok erről beszélni.

H. R.: *Megkérdezhetem, hogy magánemberként a kultúrának melyik ágát kedveli a legjobban?*

dr. K. M.: Ami az értékeket illeti, azt mondhatom mindenevő vagyok. Nagyon lényegesnek tartom azt, hogy az ember mit olvas, mivel találkozik. Ilyen értelemben szerencsés embernek mondhatom magam, mert vidéken felnőve, a klasszikus pedagógiai elveken nevelkedett tanáraink azt mutatták fel, azt mutatták meg és azzal ismertettek meg bennünket, ahogy Vörösmarty Mihály is írja a Gondolatok a könyvtárban című versében, hogy *Ment-e a könyvek által a világ élőbb?* Ami tulajdonképpen a mai kornak is az egyik legnagyobb dilemmája, hiszen az információözönben nagyon nehéz megtalálni az értéket. Úgy látszik, hogy ennek a nyomait már Vörösmarty is észlelte.

H. R.: *Miniszter úr, nagyon szépen köszönjük, hogy fogadott bennünket. Köszönjük szépen, hogy választolt kérdéseinkre. További munkájához sok erőt és nagyon jó egészséget kívánunk!*

dr. K. M.: Köszönöm, hogy itt voltak, és nagyon sok sikert kívánok a lakiteleki székházban a Nemzeti Művelődési Intézetnek.

PROF. DR. KÁSLER MIKLÓS Széchenyi-díjas magyar onkológus, tanszékvezető egyetemi tanár, az orvostudomány kandidátusa, 2018-tól az Emberi Erőforrások Minisztériumának minisztere.

HÉVIZI RÓBERT agrármérnök, történész, tanár, közművelődési szakember. Évekig vezette a Békés Megyei Jókai Színház Programirodáját, majd a kondorosi Dérczy Ferenc Könyvtár és Közművelődési Intézmény igazgatója. Szülőfalujában huszonnégy éve települési képviselő. 2019. április 1. óta a Nemzeti Művelődési Intézet munkatársa, jelenleg a Partnerségi Központ vezetője.